

kommissionens Forslag, at det nu var forbi hermed.“ — Det maa erindres, at det paa-gældende andet Stykke blev indsat i Loven i det andet høje Ting. Det hedder videre i denne Skrivelse: „Vi indser ikke, at det er retfærdigt, at Udbyttet af vore Bestræbelser for at udvikle Fiskeriet ved årlig Udsætning af ca. 300,000 Stkr. kraftig Ørredyngel i Aaen skal tages fra os og gives til andre.“ Endelig henpeges der paa, at det paagældende Torskfiskeri „vistnok er helt uden Betydning som saadant, men kun drives for at fange Ørred.“ Det er altsaa, hvad den stedlige Ferskvandsfiskeriforening udtaler om denne Sag. Endelig skal jeg tilføje, at i Ferskvandsfiskeribladet har der været gentagne Udtalelser om denne Undtagelsesbestemmelse, den stemples et Sted som den „berygtede“ Bestemmelse, det hævdes, at de stedlige Aafiskere har al Grund til at føle sig brøstholdne ved den Undtagelsesstilling, der er tildelt dem, og den betegnes et andet Sted atter som en uretfærdig Særstilling. Det er ud fra samtlige de her anførte Betragtninger, at det Mindretal, som jeg tilhører, ved Ændringsforslaget under Nr. 25 foreslaar at fjerne den paagældende Bestemmelse.

Endelig skal jeg overfor det ærede 8de Medlem for 2den Kreds angaaende de Ændringsforslag til to Paragraffer, som det ærede Medlem tog Afstand fra, bemærke, at de Spørgsmaal, som der omhandles, Spørgsmaalene vedrørende § 19 og § 21, ikke er store Spørgsmaal. Hvad angaar de Fiskerettigheder, som nu er henlagte til Embeder, vil jeg minde om, at det ikke er nogen særlig Form for Embedslønning, thi det er Staten, som er Indehaver af den paagældende Fiskeriet, det er i alt Fald Staten, som er interesseret i at oppebære de Indtægter, som nu knytter sig til disse Rettigheder, og Tendensen synes mig ellers ikke at gaa i Retning af at skille Staten af med de Rettigheder, den sidder inde med. Som jeg anførte før, ser jeg ikke principielt eller samfundsmæssigt nogen-somhelst Begrundelse for at frigive disse Fiskerettigheder og dermed give Afkald paa de nævnte, ganske vist ret beskedne Indtægter.

Hvad endelig angaar det ærede Medlems Stilling til Ændringsforslagene under Nr. 20 og 21 er jeg unægtelig ganske uenig med ham, ikke mindst i den Begrundelse, han gav for sin Stilling, thi der er dog en ganske overordentlig stor Forskel paa, om den ene Landbrugers Kreaturer kommer ind paa den anden Landbrugers Mark, og det Forhold, der her er Tale om: at en

Landmands Kreaturer kommer ind paa den stærkt afgrænsede Plads, som han, i mangfoldige Tilfælde meget mod sin Villie, men ifølge en Kendelse har været nødt til at afgive til Ophalings- og Tørringsplads for Fiskerne. Det er uden fjerneste økonomiske Interesse for den oprindelige Ejer af Pladsen at afgive en saadan Plads, han har ikke fjerneste Fordel deraf, det er for at imødekomme Fiskernes Trang, at det sker, men saa er det ogsaa ganske rimeligt, at det maa være Fiskerne, som ved Indhegning sørger for at afværge, at den oprindelige Ejers løsgaaende Kreaturer kommer ind og afstedkommer Skade. Det ærede Medlem udtalte, at man ved Ændringsforslaget under Nr. 21 efter hans Opfattelse stillede Forholdet paa Hovedet, idet man altsaa vil tilpligte Brugeren af denne Plads at sørge for Indhegning. Det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem ved at ville sidestille det med det Tilfælde, at den ene Landbrugers løsgaaende Kreaturer kommer ind paa Naboens Mark, derved selv stiller Forholdet fuldkommen paa Hovedet.

I Henhold til det, jeg her har udtalt, skal jeg paa ny henstille til ærede Medlemmer at slutte sig til de Ændringsforslag, jeg her har anbefalet.

la Cour: Det ærede Medlem spurgte mig, om der var et eneste Tilfælde, hvor Nævnet havde indskrænket Aalegaardens Længde for Ejeren, men jeg ved ikke rettere, end at jeg sagde, at Nævnet har endnu ikke gjort noget i den Retning, men selv om Nævnet ikke har gjort det, er det en Urimelighed, at Loven tillægger Nævnet en saadan Myndighed, at det kan gøre det. Det er ikke for at fremme Aalegaardsejernes Interesser, at disse Ændringsforslag er stillede, men det er simpelthen for at gøre Loven, ja, jeg kunde bruge Udtrykket: anstændig, for det er ikke anstændigt, at et Nævn kan bemyndiges til at indskrænke en Ret, som en Mand har baade ifølge Skøde, Panteprotokol og Ejendomsskyld, der svares til Staten deraf.

Saa talte den ærede Ordfører om Grænsen for Fiskernes Alder, idet vi Ændringsforslagsstillere har holdt paa, at de skulde være 25 Aar. Den ærede Ordfører siger, at det er ligefrem et Næringssspørgsmaal, og at der stilles jo oven i Købet den Fordring, at de skal have $\frac{2}{3}$ af deres Indtægt ved Fiskeri og have været saa og saa længe Fiskere. Ja, det er meget godt, men det halter, naar den ærede Ordfører f. Eks. vil sammenligne dette